

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر آسیب های ناشی از حوادث ترافیکی در مصدومین مراجعه کننده به بیمارستان های تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی مشهد در سال 96

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی تحول و نوآوری سازمانی با رویکرد الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

حسین ابراهیمی پور - استادیار، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران / کارشناس ارشد مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، معاونت اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

زهرا کیوانلو - استادیار، گروه اپیدمیولوژی بالینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه لوند سوئد

علی اصغر کیا دلیری - کارشناس ارشد آمار زیستی، گروه اپیدمیولوژی و آمار زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

حسین تیره - استادیار، گروه اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

حمید حیدریان میری - استادیار، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

مهدی یوسفیان - معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: تصادفات جاده ای یکی از مهم ترین عوامل مرگ و میر، ناتوانی و صدمه به وسایل در جهان می باشد که تحت تاثیر عوامل مختلفی می باشد و آگاهی از ابعاد این رخ دادها برای سیاستگذاران بهداشتی حائز اهمیت است، بنابراین این مطالعه با هدف بررسی عوامل موثر بر آسیب های ناشی از حوادث ترافیکی در مصدومین مراجعه کننده به بیمارستان های تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی مشهد در سال 96 انجام شد. روش پژوهش: پژوهش حاضر به صورت تحلیلی-مقطعی بود که در سال 1396 بر روی 551 مصدوم حوادث ترافیکی مراجعه کننده به بیمارستان های تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی مشهد در فروردین و اردیبهشت ماه انجام گرفت. جامعه پژوهش از سامانه اطلاعات بیمارستانی و همچنین سامانه مصدومین حوادث ترافیکی معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی مشهد (مدکر) استخراج و پس از خروج موارد مرگ از جامعه پژوهش مرتب و آماده شد. جامعه پژوهش برحسب طبقات آسیب وارده به بدن که بر اساس طبقه بندی بین المللی بیماری ها (ICD10) در سامانه مدکر ثبت شده بود، به 15 طبقه تقسیم شدند و سپس نمونه ها به صورت تصادفی منظم انتخاب شدند. اطلاعات نمونه ها وارد نرم افزار SPSS شدند و به دو گروه آسیب وارده به سر و گردن و آسیب به سایر نواحی بدن تقسیم شدند و مورد تجزیه و تحلیل آماری با آزمون آماری کای اسکور قرار گرفتند. یافته ها: بیشترین فراوانی در آسیب به سر و گردن در مصدومین مرد (28.6 %) و با تحصیلات زیر دیپلم (54.4 %) و در گروه سنی زیر 25 سال (34.4 %) و در کسانی بود که شغل آزاد (32.8 %) داشتن دو نوع وسیله نقلیه آنها موتور (54.1 %) بود ولی در آسیب وارده به سایر نواحی بدن، مصدومینی که دارای شغل خاصی (38.4 %) نبودند و تحصیلات آن ها بالای دیپلم (50.2 %) بود، بیشترین فراوانی را داشتند. نوع آسیب وارده به بدن برحسب نوع وسیله مصدوم و شغل ($P=0.001$)، سواد و جنس ($P=0.02$)، سن ($P=0.002$) تفاوت معنی دار نشان داد. نتیجه گیری: با توجه به نتایج مطالعه فراوانی آسیب در سر و گردن نسبت به سایر نواحی کمتر بود و بیشترین آسیب وارده به ناحیه آرنج و ساعد بود. مردان بیشترین فراوانی آسیب را داشتند و از آنجا که قشر فعال جامعه را شامل می شوند، آسیب به آنها زیان های اقتصادی زیادی به

خانواده و اجتماع وارد می کند. اکثریت نمونه های پژوهش از وسیله نقلیه موتوری استفاده می کردند که برگزاری دوره های آموزشی اختصاصی برای این افراد و رعایت اجباری وسایل حفاظتی برای آنان جهت کاهش آمار حوادث ترافیکی و کاهش آسیب ها نقش مهمی ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

تروما، مصدومین، حوادث ترافیکی، ICD10

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/962967>

